

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Harvtnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 69

Maribor, dne 20. junija 1910.

Letnik II.

V objemu.

Kakor je bilo neprijetno našim dičnim liberalcem, ko smo razkrinkali njihove vezi z nemškutarijo, ki je že vsa v ognju za famoznega „neodvisnega“ Johana Katza, ravnotako je neprijetno tudi štajercijancem, ker so v svojem blebetavem glasilu izdali svoje srčne tajnosti.

Štajercijanskim generalom seveda ni veliko na tem, ker so spravili svojega zaveznika v škripce, ampak težko jim je radi svojih pristašev. Akoravno je družba, ki se zbira okrog ptujskega „Štajerca“, najbolj nezavedna in vsa spufana, se je vendar ne sme tirati preveč daleč. Najbolj zarukanega nemškutarja pač mora osupniti, ako sliši, da se njegovi kolovodje, ki vsi gore za vse osrečujoče nemštvo, bratijo in vežejo z celjskimi dohtarji, o katerih gre — seveda po krivem — po svetu glas, da so najbolj radikalni Slovenci, ki v svoji nestrpnosti Nemca živlega kar videti ne morejo.

Da bi ta neprijetni vtis, ki so ga napravili pri svoji gobezdavosti, nekoliko ublažili, so se pričeli navidezno korajžno umikati. „Štajerc“ od 19. junija poroča strmečemu svetu, da njegova stranka pri sedanjih nadomestnih volitvah ne bo postavila kandidata in pozivlja svoje somišljenike, naj se vzdrže volitve.

To se pa za vsakega, ki samo nekoliko pozna sedanje strankarske odnose na Spodnje Štajerskem, glasi precej neverjetno. Da bi sedaj, ko se liberalci bore za žive in mrtve, da bi si ohranili svojo liberalno domeno, njihovi zavezniki, ki se — seveda po nedolžnem — bahajo, da imajo Katzevo zmago v svojih rokah, ostali doma, je več kot nemogoče.

In res. Tudi „Štajerc“ sam nas v isti sapi, ko proglašava abstinenco, nekoliko prikrito sicer, a za vsakega poznavalca razmer vendar dovolj jasno, prepričuje, da je vse njegovo kričanje le pesek v oči gotovim backom, ter da gori v srcu nemškutarije še vedno oni vroči plamen za ženina Katza, kakor pred 14 dnevi.

Poglejmo zanimivi članek nekoliko natančneje in analizirajmo ga!

„Štajerc“ najprvo robato in surovo napada dr. Verstovška, katerega seveda ne sme nobeden nemškutar voliti, kar mi seveda tudi hvaležno odklanjamo in potem hipoma postavi geslo, na katerem jahajo

sedaj tudi Katz in njegovi liberalni trabanti, namreč: „Kmet za kmeta.“

Že s tem, da kar tako brez vzroka povdarja in priporoča devizo, od katere liberalci pri tem volilnem boju pričakujejo vse, je povedano dovolj. Na tem se nič ne spremeni, ako potem „Štajerc“ nekoliko z rokovnicami obdeluje narodnjaške „dohtarje.“ To so samo nedolžne šale, ki so med ljubečimi v navadi in pričajo, da zvestoba nič ne ponehuje. Fakt ostane, da sta se zaveznika zjednila za enako geslo, ki ga tudi povsod propagirata.

A to še ni vse. Še več kot povdarjanje enakega načela, nam pove konec tega odstavka (citiramo dobesedno):

„Zaupnike opozarjamo, da jim bomo morda še v zadnjem hipu pismena navodila dali, katerih se naj brezpogojno držijo.“

Kdor tega ne razume, ta spada v Feldhof. To je vendar migljaj s kolom. V dobri slovenščini se to pravi: Za sedaj naj še velja povelje, da se pošten štajercijanec volitve vzdrži, ker bi se mogoče kdo le nekoliko ogreval, ako bi nemškutarija preveč očitvidno nastopala in bi utegnilo škodovati, a v zadnjem hipu, takrat bo pa drugače.

Iz Ptuja ven, ali pa kar iz Celja, ako se mogoče oba generalna štaba za ta slučaj združita, bodo dobili nemškutarski zaupniki pisma, in navodil, ki bodo v njih, se morajo potem nemškutarski volilci brezpogojno (!) držati.

Kaj pa bo v teh pismih? No, nič drugega, kakor pa povelje, da mora vse kar nemškutarskega leze ino grede na volišče za Johana Katza, ki ga bo prinesel namalanega v kratkem tudi ptujski „Štajerc.“

Človeku mora biti veselo pri srcu, ako zasleduje in premotruje komedijo, ki jo igrajo objemajoči se štajercijanci in liberalci. Kako tudi ne? Združijo se nekaj oholih magnatov in kričavih dohtarjev z nemškutarskimi gostilničarji in trgovci in ta zmes postavi kandidata, ki ga zmerja s titelom „kmet“ in havzira okrog s parolo: „Kmet naj voli kmeta.“ Tako početje vendar ne more smatrati nihče za resno, in je za volilce nevarno samo v toliko, ker bi radi prevelikega smeha lahko trpelo njihovo živčevje. Vspehov med razsodnimi ljudmi take nenaravne tvorbe in pojavi, ki se izcimijo iz njih, pač ne morejo imeti.

Volilna borba.

Liberalna stranka napenja vse strune / za dne 4. julija. Pod lažljivo krinko / „neodvisnih kmetov“ hodi okoli ter ponuja svojega Kaca Malobesednega. Naši somišljeniki morajo vedeti, da bo mobilizirala ne samo svoje redke in pičle trume, ampak tudi ves nemškutarski tabor, in pa vse socialdemokratske nastavke po volilnem okraju. Že danes moramo reči, da bo neobhodno potrebno, spraviti vse naše volilce na volišče in zato je treba že sedaj pridne agitacije. Kar se more s shodi doseči, se itak zgodi. Kandidat prireja neumorno svoje shode in tovariši mu po možnosti pomagajo.

Bočna.

Bočna je dobila docela drugo lice. Najuglednejši možje se zbirajo pod zastavo S. K. Z. To je pokazala tudi zadnja nedelja, ko se je predstavljal kandidat S. K. Z., deželni poslanec dr. K. Verstovšek k volilcem.

Shod je bil pri posestniku Zagoženu. Predsednikom je bil izvoljen častiti gospod župnik Potokar. Najprvo je poročal deželni poslanec Terglav o delovanju v deželnem zboru. Nato je razvijal gospod kandidat obširno svoj program, ki je našel pri vseh volilcih popolno priznanje.

Oglasili so se k besedi tudi volilci, zlasti je gospod P. Ručigaj izražal želje volilcev gornjegrajskega okraja.

Deželnemu poslancu Terglavu in poslancem S. K. Z. se je izreklo popolno zaupanje; navzoči so sklenili iti na dan volišča vsi za kandidata S. K. Z. dr. Verstovška.

Nazaret.

Jako dobro obiskan je bil shod v Nazaretu pri gospodu Turnšku. Prišli so volilci od vseh sosednih občin, Mozirje, Rečica in zlasti znamenito Kokarje je bilo dobro zastopano. Predsednikom je bil izvoljen posestnik gospod Dobrovc Matevž, po dom. Kranjc.

Kandidat S. K. Z. dr. Verstovšek je obširno razvijal svoj program; njegove besede so navdušile navzoče volilce. Vsi brez razlike so odobravalj govornikove besede in sklenili glasovati zanj.

Deželni poslanec gospod Terglav je v jedrnatih besedah osvetlil neznosno postopanje nemške večine v deželnem zboru in obstrukcijo poslancev S. K. Z.

PODLISTEK.

Friburg v Švici.

(Dalje.)

V zvoniku se nahaja 11 zvonov in dva v majhnem zvoniku na strehi. Velik zvon tehta 9912 kg. Glede velikosti in teže zavzema četrto mesto v celi Švici.

Ako vstopimo v cerkev, kako resno vse, kako mirno, kako tajnosten in mogočen vtis napravi na človeka notranjost cerkve! Kako intenzivno vpliva na človeka in ga nagiba kar nehote k pobožnosti!

Pravo čudo v cerkvi so orglje, katere je postavil mojster Mooser leta 1824—34, najslavnejše orglje na svetu.

Orglje imajo 74 registrov in 7800 piščalk. Glede mogočnosti glasov jih druge prekašajo, toda glede nežne in melodične čistote glasu pa stoje brez dvoma na prvem mestu, vsaj do sedaj.

Tisoče število potnikov pride vsako leto pogledat to čudo. Od 1. junija do 15. oktobra se vsak dan po dvakrat, po sobotah in nedeljah pa po enkrat proizvaja koncert.

Pri vsakem koncertu se igra slavna produkcija „Gewitter von Vogt.“

Oltarjev je prav veliko v cerkvi, nekatere slike so zelo stare in imenitne.

To naj bi bil kratek popis katedrale v glavnih potezah, nekako okostje; za natančnejše znanje je treba seveda obiska v Friburgu.

Ne daleč proč od katedrale je samostan oo. minoritov. Ta samostan je jeden izmed najbolj starih v mestu; sezidan je bil v letu 1256. Povodom kake sve-

čanosti ima univerza svojo akademično službo božjo v tej cerkvi.

Samostan je tudi v tem oziru zelo imeniten, ker so ga počastile in se v njem mudile zelo imenitne osebe, kakor: leta 1414 nemški cesar Sigismund, leta 1418 papež Martin V., ki je bil izvoljen na koncilju v Konstancu, na svojem povratku v Rim, in l. 1469 savejski vojvoda Amadej.

Tudi kapucinski samostan je v Friburgu. Sv. Karol Boromej ima velike zasluge, da so prišli oo. kapucini v Švico. Prvi so prišli v Friburg leta 1609. cerkev in samostan je sezidala država. Jeden izmed prvih gvardijanov je bil sv. Fidel od Sigmaringen; zato pa je še tudi sedaj navada, da vsak gvardijan stanuje v oni celici.

Dijecezanski seminar sv. Karola; sezidan je bil leta 1795. V tem bogoslovju se odgojujejo in izobražujejo teologi za tri kantone: Friburg, Lozan in Geneva. Friburški škof ne pusti svojim alumnom študirati na univerzi, katero imajo ravno pred nosom. Zakaj neki ne? Ako je dotični vzrok opravičen, zelo dvomim.

Ravno poleg univerze se nahaja cerkev in kolegij sv. Mihaela. Kolegij je sezidal bl. Peter Kanizij iz družbe Jezusove, ki je bil jeden izmed prvih jezuitov v Friburgu, kakor tudi sploh v Švici. V parterju se še sedaj nahaja celica, v kateri je stanoval bl. Peter, katero pa so spremenili v majhno kapelico. Njegovi ostanke pa počivajo v cerkvi, na levi strani glavnega portala. Umrl je leta 1597.

Cerkve, ki je s kolegiem združena, so začeli zidati leta 1604, blagoslovljena je bila leta 1613.

Od leta 1833—34 so sezidali v cerkvi na levi strani kapelico, posvečeno Srcu Jezusovemu. Pri beatifikaciji Petra Kanizija (1865) so prenesli ostanke blaženega v to kapelico, od katerega časa naprej se imenuje Kanizijeva kapelica.

Tukaj so znanstveno delovali jezuiti in se pečali s šolo; 1755 so imeli nekako akademijo.

Ko je bil leta 1773 jezuitski red odpravljen, so imeli vodstvo in upravo kolegija v rokah svetovni duhovniki do leta 1848.

Zdaj je tukaj gimnazija, kjer podučujejo lajki in tudi nekateri svetni duhovniki.

V bližini minoritskega samostana se nahaja velik spomenik P. Girarda, minorita, rojenega 17. dec. 1765, ki je znač kot imeniten pedagog, kojega velike zasluge / za šole / in za mesto Friburg / zelo vpoštevajo.

Nekaj posebnega v Friburgu je viseč most, in še jeden drug pa se nahaja blizu mesta. Most veže obe strani reke Saane; dolg je 246 m in 51 m visok nad reko.

Na prav lepem kraju mesta, takozvanem „Perrolles“, se nahaja akademija sv. Križa, nekaka višja šola za ženske; zidana je leta 1904.

Zraven je tudi penzionat, katerega vodijo č. sestre križarke od Mencingen.

V poslopiju akademije se je tudi odprla pred par leti gimnazija s sedmimi razredi (prva katoliška gimnazija za ženske v Švici). Zunanja oblika poslopja je prav lepa in okusna. Od poslopja naprej se razteza smrečji gozd.

Za teologe, ki študirajo na univerzi, sta ustanovljena dva prav lepa in lična konvikta: „Albertinum“, katerega so sezidali dominikani, in „Salezijanum“, 1907 končan, na čast svetemu Frančišku Saleziju.

Pred vsem pa, kar dela dandanes mesto Friburg tako sloveče, da ne rečem po celem svetu, je internacionalna katoliška univerza.

(Konec prihodnjaj.)

Deželni poslanec S. K. Z. se je izreklo popolno zaupanje.

Častiti gospod gvardijan in eden posestnik navdušujeta navzoče, da skrbijo za to, da se udeležijo vsi volilci volitve.

Navdušenje je bilo pri celem zborovanju veliko.

Gornjigrad.

Udeležba shoda v Gornjemgradu je bila velika. Predsednikom shoda je bil izvoljen gospod župnik Ferme, ki pozdravlja deželnega poslanca Terglava in kandidata dr. K. Verstovškega.

Zadnji govori o raznih pojavih iz volilne borbe, označi pomen S. K. Z. in razvija svoj program, katerega so volilci vzeli z navdušenjem na znanje.

Deželni poslanec Terglav poroča o delovanju deželnih poslancev v deželnem zboru in opozarja na pomen državnoborskih volitev. Gospod župnik Ferme osvetljuje gonjo celjskih liberalnih listov in da na glasovanje kandidature dr. Verstovškega, ki se soglasno sprejme.

Ravno tako se izrazi zaupnica poslancem Slov. kmečke zveze.

Sv. Miklavž pri Slov. Gradu.

Po ranem svetem opravilu so se zbrali včeraj dne 19. t. m. naši možje v stari šoli na zborovanje, koje je sklicala Slovenska kmečka zveza.

Zborovanje je otvoril državni in deželni poslanec Pišek, ki je v daljšem govoru opisoval delovanje katoliške kmečke in liberalne stranke, ter priporočal dr. Karla Verstovškega, ki kandidira na programu Slovenske kmečke zveze.

Razven enega moža so se vsi izrekli za kandidature dr. Verstovškega, kojega delovanje je ljudstvo že spoznalo iz deželnega zbora.

Št. Vid nad Valdekom.

Volilni shod smo imeli tukaj včeraj dne 19. t. m. Udeležba je bila velika in shod se je izvršil v najlepšem redu.

Govoriti je prišel na shod naš državni in deželni poslanec Pišek, ki je v lepem govoru razložil zbranim poslušalcem program in delovanje Slov. kmečke zveze ter priporočal njenega kandidata dr. Karla Verstovškega.

Kandidatura dr. Karla Verstovškega je bila soglasno sprejeta, in naši možje bodo tudi na dan volitve to storili, kar so obljubili.

Pernice.

Tudi pri nas smo imeli shod, menda prvi politični shod sploh. Vršil se je včeraj dne 19. t. m. po svetem opravilu.

Obiskal nas je državni in deželni poslanec dr. Korošec, ter nam na shodu opisal bodoče naloge državnega zbora.

Kandidatura dr. Karla Verstovškega se je odobrila in soglasno sprejela.

Šoštanj, Slov. Gradec, Marenberg, Gornjigrad.

Kandidat Slov. kmečke zveze je:

dr. Karl Verstovšek,

c. kr. profesor, Maribor.

Volitev je v pondeljek, dne 4. julija 1910.

Izobraževalno delo.

Tudi včeraj v nedeljo dne 19. t. m. nismo mirovali. Izobraževalno delo, ki smo ga prevzeli, zvesto izpolnjujemo. Največji naš nasprotnik nam mora priznati, da se v polni meri zavedamo svoje dolžnosti in ne izpustimo nobene prilike, ki se nam nudi, samo ako vidimo, da se gre za duševni ali gospodarski dobrobit ljudstva.

Slivnica.

V nedeljo dne 19. t. m. je priredilo naše bralno društvo popoldne ob 3. uri veselico. Obisk je bil izvanredno obilen, kajti prvokrat se je predstavljala igra „Dve materi“ na novem odru, katerega nam je krasno izvršil akademični slikar gospod S. Fras.

Pred igro nam je častni član našega društva profesor dr. Medved razložil pomen gledaliških iger v verskem in narodnem oziru. Igrji je sledilo več pevskih točk, ki so se izborno obnesle. Zbrano ljudstvo se je zadovoljno razšlo, želeč si večkrat kaj primernega.

Sv. Bolfenk pri Središču.

Naše izobraževalno društvo in oboje mladinski zvezi vedno lepše napreduje. V nedeljo dne 19. t. m. se je vršil nad vse dobro uspeli poučen shod. Prvokrat so nastopili domači fantje in dekleta. Čuditi smo se morali, kako samozavestno in pogumno so nastopali.

Shod je otvoril častiti gospod župnik Zdravec.

Prvi je nastopil mladenič Franc Zdravec, potem Anton Kocjan, ter dekleta: Haložan Mima, Šonweter Bogumila in Kolarič Marija.

Vsi so govorili, dasiravno prvokrat, nad vse krasno in premišljeno. Ne stare, obrabljene fraze, ampak same nove misli, ki so se stekale vse v eno skupno željo: z izobrazbo in organizacijo povzdigniti blagor in dobrobit slovenskega ljudstva.

Po govorih domače mladine je zastopnik S. K. S. Z. iz Maribora, Franc Žebot, v daljšem govoru slikal namene in cilje naših izobraževalnih, gospodarskih in političnih organizacij. Omenjal je posebno velik proces, ki ga opažamo zadnji čas med našim dobrim in poštenim ljudstvom, ki obstoji v tem, da vse, staro in mlado, hiti po potu izobrazbe in smotrene organizacije naprej do prave narodove sreče.

Govornik je opozarjal zbrane posebno na „Slovensko Stražo“, in slikal tudi obupen boj, ki ga bi jejo obmejati Slovenci.

Ob koncu sta se še gospod župnik in en domači mladenič zahvalila zborovalcem in govornikom.

Opazili smo, da so imeli vsi fantje in dekleta pripete svoje znake in so zelo ponosni na nje. Naša mladina je zopet pokazala, da se ne boji liberalnih spletk in groženj.

Sv. Bolfenk je bil še pred kratkim močna trdnjava liberalcev, a naša organizacija je prebila trdi led in je lahko zadovoljna s sijajnimi uspehi. Slava naši mladini pri Sv. Bolfenku!

Lepa zmaga.

Okrajne volitve pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Krasno zmago smemo zabeležiti. Okrajni zastop ostane naš tudi v bodoče. V četrtek dne 16. t. m. so volili, kakor smo poročali, veleposestniki enoglasno z 62 glasovi slovensko listo. Nemškutarji se niso upali na volišče.

V soboto dne 18. t. m. so volile kmečke občine. S tremi izjemami razcepljenih glasov tudi 62. Naših nasprotnikov tudi tokrat ni bilo. Ali si morete misliti kaj lepšega, kakor to, če se sovrag sploh ne upa prikazati? In kar je najbolj veselo, je to, da so naši župani s svojimi volilnimi možmi, samo s par izjemami, prišli polnoštevilno. Bog živi to narodno zavest, ki naj bo up boljših časov!

Nade nasprotnikov, ki mislijo, da bodo s svojim nasilnim ponemčevalnim delom pri Sv. Lenartu kaj dosegli, so se izjalovile. Naše vrlo ljudstvo se od dne do dne bolj zaveda in spoznava, kje so njegovi sovražniki ne le v narodnem in verskem, ampak tudi v gospodarskem oziru, in stopa na plan. Hvala in čast vrlim volilecem!

Enciklika sv. Očeta.

Pred 300 leti je prišel papež Pavel V. milanskega kardinala in nadškofa karola Borromea svetnikom. Kardinal Borromeo je najmarkantnejša osebnost v katoliški reformaciji, ki je poln apostolskega duha v tesni zvezi s središčem cerkve v smislu tridentinskega koncila izvršil v svojem okrožju veliko delo prenovljenja. V spomin na 300letnico kanonizacije je izdal papež Pij X. dne 26. maja 1910 encikliko, v kateri slavi svetnika kot pravega reformatorja, čigar delovanje naj bo vzgled vsem, ki delajo za povzdigo notranjega cerkvenega življenja, ki ga ima sv. Oče v vsem svojem delovanju: instaurare omnia in Christo — vse prenoviti v Kristusu, ter se harmonično družiti z drugimi okrožnicami, ki jih je sv. Oče dosedaj izdal.

Toda zakaj je zadela na tak odpor?

V začetku podaja Pij X. zgodovinsko sliko o razmerah v 16. stoletju, potem pa stavi v nasprotje t. zv. reformatorje, ki so reformirali s tem, da so se ločili od cerkve in zvabili za seboj cele narode in pa Karola Borromeo, ki je izvršil reformo po cerkvenih navodilih. O reformatorjih pravi papež splošno, da so bili ošabni in uporni ljudje, ki niso skrbeli za poplavljanje življenja, temveč so tajili dogme, kršili cerkveno disciplino in ustavo, ter so pripravili pot duševni anarhiji naše dobe. Omeniti je treba, da papež ne imenuje nikogar; tudi ni iz njegovih besed razvidno, da bi meril na tega ali onega reformatorja; govori splošno o verskem odpadu 16. stoletja. Ta odstavek je tako razburil duhove. Še prej, ko se je razposlal uradni list svete stolice, v katerem je bila okrožnica objavljena, so prenesli nemški listi prevod teh stavkov. Ta nemški prevod je slonel na italijanskem prevodu, ne latinskem izvirniku, kar se lahko dokaže, in je bil na dveh mestih potvarjen. Besede, ki so jo nasprotniki najbolj poudarjali, da so bili reformatorji „viehischen Sinnes“ ni ne v originalu, ne v italijanskem prevodu. Papež navaja na dotičnem mestu besede sv. Pavla (Phil. 3, 19): qī terrena sapiunt, torej zemeljskega, posvetnega mišljenja. Nasprotniki so popolnoma prezrili namen enciklike — večina je gotovo niti čitala ni — so iztrgali to mesto iz konteksta, splošno zgodovinsko sodbo obrnili edino-le na Luthra in nemško reformacijo, in začeli rohneti proti papežu, da sramoti nemške protestante, protestantovske vladarje, da cel nemški narod. Evangelika zveza je storila vse, da se vzemir in razburi protestantovska javnost, zakaj to je temu bojnemu društvu voda na mlin; vrh tega je agitatorje navdajalo upanje, da se bo posrečilo na Pruskem odtujiti konservativce centru, ter jih zopet spraviti z liberalci — to je politično ozadje gonje. Razburjenje je bilo veliko, ščuvalo se je

mного, zadeva je prišla v parlament, in zato ni čudno, da je prišlo do diplomatskih razprav. Pruski poslanik je po naročilu z dne 6. t. m. dal 8. t. m. noto; odgovor je dobil najprej ustmeno, in potem dne 13. t. m. pismeno po državnem tajništvu. V svoji izjavi konstatira sveta stolica, da je vzrok vznemirjenja gotovo napačno umevanje namena enciklike, da se je vsled tega nekaterim mestom podtikal pomen in namen, ki ga nimajo. Sv. Oče obžaluje agitacijo, ko vendar ni hotel nikdar žaliti nekatoliških Nemcev. („Narodni Dnevnik“ št. 135 poroča, da „rimska kurija obžaluje svoje postopanje!“ To je vsebina one izjave, ki je prusko vlado popolnoma zadovoljila in pomirila vse trezno misleče ljudi. Le bojeviti pristaši evangelske zveze niso zadovoljni, ker se jim ni posrečilo, kaliti konfesionalnega miru. Izjavo sv. stolice spremlja odredba, ki pa v diplomatskem dokumentu ni omenjena, naj se enciklika v nemških škofijskih listih ne objavlja. Ta odredba je pametna — odtegne se nasprotnikom vsak povod za nadaljnje hujskanje. „Nar. Dnevnik“ pravi, da torej enciklika „ne obstaja za nemško državo.“ Kaj pa da obstaja! Obstoj ni odvisen od publikacije v škofijskih listih, ampak od publikacije v uradnem listu; vrhu tega bo izšla enciklika v kratkem v Herderjevi zbirki okrožnic — latinski izvirnik in avtentičen nemški prevod. Nepristranski čitatelj naj si sam napravi sodbo, kdo se je blamiral — papež ali njegovi nasprotniki.

„Narodni Dnevnik“ piše v št. 135.: „Nezmotljivi papež bi si dal lahko prihraniti to sramoto, ki ga je čakala, in o kateri je moral vedeti že naprej, saj govori tu „ex cathedra“ kot glavar cerkve.“ No, pred učenim teologom „N. D.“ se je treba molče ponižno ukloniti, gotovo govori tudi „ex cathedra“. Na koncu svojega članka gleda celjski teolog v preroškem duhu v prihodnost ter piše: „Verski boj se bode dobojeval — ali nam v prid ali v prilogo umirajočemu papizmu, o tem bode učila zgodovina.“ Ta pa ta! To se izvestno zgodi. Pa to prerokovanje je do pičice podobno onemu znanemu: „Ibis redibis non peribis in armis!“

Dr. Lukman.

Politični pregled.

Državni zbor.

Proračunska debata se nadaljuje. Govornik za govornikom vstaja, a skoro nobeden ne more zbuditi pravega zanimanja. Edino vplivnejši parlamentarci, ki znajo dvigniti debato nad nivo osebnih in krajevnih zahtev, še zainteresirajo zbornico. Drugače je vsa pozornost obrnjena na dogodke v konferenčnih sobah, kjer je še vedno vse razburkano radi italijanske pravne fakultete. Sicer ima vlada za svoj kompromisni predlog že večino, a na pot so se ji postavili odločno in solidarno Jugoslovani.

Baron Bienerth je že konferiral z jugoslovanskimi voditelji, ki so mu odločno povedali, da so v tem vprašanju vsi Jugoslovani solidarni.

Seja 17. junija.

Poslanec Povše.

Kot prvi govornik v današnji seji je nastopil poslanec Povše. V daljšem govoru je razpravljal o žalostnem položaju kmetijstva in ostro zavračal one, ki napadajo kmečki stan. Draginjo niso povzročili naši kmetje, ki potrebujejo še krepke podpore od strani vlade, ako hočejo obstati. Zlasti za pašnike in sploh za živinorejo bo morala vlada še veliko storiti. Posebno krivično je tudi, da se zahteva od kmeta po ceni meso in žito, ko je vendar vsemu svetu znano, da ima glavni dobiček pri vsem tem prekupec.

Izvajanja govornikova, ki je v agrarnih zadevah priznan strokovnjak, so zbudila splošno pozornost.

Za Povšetom je govorila še cela vrsta poslancev. Kot zadnji je prišel do besede še poslanec dr. Benkovič.

Dr. Benkovič govori.

Dr. Benkovič je imel danes zelo srečen dan. S svojim dobrim, temeljitim govorom (je vzbudil občo pozornost. Vsi nemški listi obširno poročajo o njegovem govoru. Za danes samo poročamo, da je govoril o razmerah v naši premogokopni industriji in o nemarnem in nasilnem gospodarstvu v štajerskem deželnem odboru, ker priobčimo govor po stenografičnem zapisniku.

Seja 18. junija.

Debata se nadaljuje. V današnji seji so govorili minister Wrba in poslanci Cingr, Roller, Hudec, Holzhammer, ki so se pa vsi bavili samo z lokalnimi zadevami in ni nihče zbudil kake pozornosti.

Prihodnja seja danes dne 20. t. m.

Hraba preklical.

Znani dunajski mestni svetnik in nižjeavstrijski deželni poslanec Hraba je preklical vse svoje trditve glede krščanskosocialnih voditeljev, ki so svo-časno vzdignile toliko prahu.

Kakor znano, so razne krščansko-socialne korporacije naperile proti Hrabi tožbo. Ker je bil pred par dnevi nižjeavstrijski deželni zbor zaključen in je Hraba zgubil imuniteto, bi se bil moral zagovarjati pred sodiščem. Sedaj je pa preklical in je ta mučna afera rešena.

„Jugoslovanski vseučiliški klub.“

Akoravno vidimo, da se vse zaklinja proti nam, nas vendar navdaja z nekim tihim zadovoljstvom in veseljem, ko vidimo, da vsi jugoslovanski poslanci

postopajo tako enotno in združeno glede naše momentano najvažnejše zahteve, — glede slovenskega vseučilišča.

Kakor smo že poročali, sta se oba jugoslovanska kluba v zadevi italijanske pravne fakultete in z njo združenih vprašanj strnili v enoten vseučiliški klub. V izvrševalnem odboru tega kluba so od Slovenskega kluba: dr. Susteršič, dr. Korošec, Povše, Fon, Grafenauer, od Zveze južnih Slovanov pa: dr. Rybar, Spinčič, dr. Ploj, Hribar, dr. Tresič-Pavičič.

Ta smotrena enotnost, s katero nastopajo jugoslovanski poslanci, bo gotovo na vse strani ugodno vplivala. Že dohajajo vesti, da je nastop jugoslovanske delegacije ugodno vplival zlasti na one Čeha, ki stoje pod vodstvom dr. Kramara, dr. Hrubana in dr. Masaryka, ki so sedaj odklanjali svojo pomoč, in je pri njih razpoloženje za nas boljše.

Bosanski sabor.

Dne 16. junija se je vršila druga saborska seja. Predno se je dnevni red obravnaval, je podpredsednik Šola omenil žalostno dejstvo, da je bil priljubljeni načelnik deželne vlade napaden.

Predsedništvo sabora je izrazilo baronu Varesaninu svoje obžalovanje nad tem sramotnim činom, ter mu je žestitalo k srečni rešitvi.

Nato je poslanec Venčas izjavil, da Katoliška Udruga ni v nikaki zvezi z nekim člankom „Hrvatskega Dnevnika“, kjer se napada sekojskega načelnika barona Pittnerja.

Srb Stojanovič se je nato pritoževal, da deželna vlada pri imenovanju saborskega predsedništva, ni stopila v zvezo s strankami.

Predložen deželni proračun znaša za 1910 dohodkov K 74,322,409 in izdatkov K 74,297,712.

Raznoterosti.

Odlikovanje nadškofa Stadlerja. Proti nadškofu sarajevskemu dr. Stadlerju so zadnji čas mnogo pisarili liberalni listi, češ, da ga je cesar pri svojem bosanskem obisku grdo zavrnil, ker je bil nadškof v Rimu, kjer da je hotel pridobiti papeža za svojo — strankarsko politiko. Da je bilo vse to le gola izmišljotina, priča najbolj dar, ki ga je te dni poslal sam cesar sarajevskemu nadškofu. Poslal mu je v dar svojo fotografijo v dragocenem zlatem okvirju z briljanti in lastnoročnim hrvaškim podpisom.

Nov kanonik. Cesar je imenoval župnika v Solkanu pri Gorici preč. gospoda Ivana Kolavčiča za stolnega kanonika v Gorici.

Stara laž. Tudi „Narodni List“ pogreva staro laž, da je imel dr. Korošec pri zadnjih državnozborskih volitvah pogovor s Hans Woschnaggom. Ne samo, da dr. Korošec sploh ne pozna Woschnagga in še nikdar ni z njim govoril, dokazuje lažljivost liberalcev vrhu tega dejstvo, da so tudi zadnjič vsi nemškutarji volili kandidata Narodne stranke. Sedaj imajo celo formalno zvezo z njimi! Zelo sumljivo je tudi, da še liberalci, ki je z Woschnaggom govoril, danes po treh letih, zna dobesedno citirati Hansa. Kdo pa je ta liberalci, ki ima tako dober spomin? Na dan z imenom, da bomo vedeli za pričo proti Woschnaggu. Ali je to morda isti liberalci, ki se je pogajal lani pri Hansu za podporo „Narodnemu Dnevniku“? Bolj zanimivo bi bilo, ako bi nam poročal o teh pogajanjih. Zveze s štajerskimi pa nam liberalci ne morejo več utajiti. Glej uvodni članek.

Celjski liberalni zadrugarji se čutijo radi odkritih besed, katere so se govorile na skupščini naših zadrug, zelo prizadete, in jim nikakor ne gre v glavo, da si „klerikaleci“ ne štejejo v veliko čast, da bi smeli liberalni Zadrugni zvezi, katera je v velikanskih denarnih stiskah, preskrbovati denar v zahvalo za to, da — blatijo našo celo organizacijo, kakor tudi posamezne zadrugce.

Zadrugnemu konzulentu „Narodnega Dnevnika“ povzročajo velike skrbi naši hoteli, ker ima gotovo preveč časa, da se še briga za našo organizacijo in piše o njej lažnjiva poročila, bi mu svetovali, naj obrne svojo pozornost na Šoštanj, Brežice, Lastni dom v Celju, Narodno založbo, glavno posojilnico v Ljubljani itd., in če bo vse uredil, tako kakor je uredila naša organizacija, naj se — zopet oglasi.

Südmarka na delu. Iz Št. Ilja se nam poroča, da je Südmarka te dni zopet na lep način kupila dvojce slovenskih posestev v šentiljski župniji. Posednica Magdalena Deužman na Kresnici je posedovala manjše posestvo. Že delj časa so jo Südmarkini agentje nadlegovali, da bi jim posestvo prodala, a ona ni hotela o tem nič slišati. Zadnji četrtek dne 16. junija so jo tako dolgo nagovarjali, da se je udala. Njej na čast pripomnimo, da ji je sedaj že žal. — Tudi v Cirknici pri Št. Ilju je kupila Südmarka zopet eno večje slovensko posestvo za 40.000 K. Nevarnost za naš slovenski Št. Ilj je vedno večja. Rodoljubne Slovence prosimo, da podpirajo „Slov. Stražo“, da zamore ona v polni meri izvrševati narodno obrambno delo.

Naša mornarica bo imela svoje letošnje velike vaje ob dalmatinski obali, posebno okrog Šibenika. Zakej se ta teden. Tako velikih vaj menda še ni bilo. Pokazali bomo, koliko moč imamo na morju in kako bi znali čuvati Adrijo, ko pride zares. Glavni poveljnik bo kontreadmiral Anton Haus.

Katz Johannovo fotografijo bo prinesel v kratkem tudi ptujski „Štajerc“, ta vest se vedno trdovratneje širi. Mi jo kot vestni kronisti registriramo

in pripominjamo k temu samo to: Prepričani smo, da bo malarija v „Štajercu“ boljša, kakor je bila v „Narodnem Listu.“ Prvič se „Štajerc“ že itak bolj zastopi na malarijo in ima v tem tudi večjo prakso kakor „Narodni List.“ Drugič bo pa Katz, der Wortkarge, na malariji v „Štajercu“ gotovo veselejše v svet gledal, kakor pa na nbi v liberalnem trobilu, ker se bo radoval nad prijetno družbo, v katero je prišel.

Liberalci govorijo o nekem kompromitiranju naših poslancev z ozirom na obstrukcijo v deželnem zboru. Najbrže trpe na neozdravljivi maniji, drugače bi svojim kostrunčkom ne servirali takih neumnosti. Ne mi, ampak liberalci so se smrtno blamirali s svojim početjem nasproti obstrukciji. Kaj so vse lagali o naših poslancih, o pogajanjih, o koncu obstrukcije, o sramotnem izdajstvu, o kratkem zasedanju v juniju itd., a mi smo jih z dejstvi pred vso pošteno javnostjo razkrinkali. Med vsemi se je pa najbolj blamiral liberalni general dr. Kukovec sam, ki je mirno vtaknil v žep žalitve, kakor ne smejo težiti nobenega političnega delavca, ki hoče kaj pomeniti.

Odgovor na nesramne napade na naše zadrugce bodo dale naše zadrugce s tem, da bodo odpovedale članicam celjske liberalne Zadrugne Zveze vloge, in naj se te članice zahvalijo celjskim agitatorjem, če bodo prišle v denarne stiske. Bo pa celjska liberalna Zveza pomagala, saj — ima denarja v izobilju, kaj ne, g. Stibler? Mogoče bodo pa ljubljanski svobodomisleci segli — glodoko v žep in odrinili tem presnetim „klerikalcem“ vse stotisočake, ter liberalno zadrugništvo napravili — neodvisno.

Agitatorja Narodne stranke, ki piše v „Narodni Dnevnik“ notice o konkurenčnih posojilnicah, opozarjamo na zadrugni register pri okrožnih sodiščih, kjer bo iz pravil lahko posnel datume ustanovitve posojilnic in videl, katere so konkurenčne. Če pa hoče najti konkurenčne posojilnice v Velenju in Vurbergu, naj vzame zelo veliko svetilko s seboj. Ostanimo vedno pri resnici!

Štajersko.

Maribor. Upravni svet mariborske mestne hranilnice je sklenil darovati, iz rezervnega fonda 100 tisoč kron za napravo novega mestnega kopališča. Med mestnimi veljaki se je vnel prepir, kje bi se napravilo to kopališče. Nekateri so za to, da se preustroji na moderni način dosedaj Denzelovo kopališče.

Porotne obravnave v Mariboru. Zadnji petek dne 17. t. m. se je vršila pred tukajšnjo poroto zelo zanimiva sodna razprava, ki je trajala z malimi presledki cel dan in še do 1. ure čez polnoč. Na obtožni klopi sta sedela zakonska Simon in Ana Mali iz Brezja pri Studenicah. Obtožena sta bila, da sta dne 20. julija 1909 sporazumno zažgala svojo hišo, katero sta meseca decembra 1908 kupila od obtoženčevega očeta za svoto 2600 K. Glasom obtožnice se je zakonska Mali tudi dolžila, da sta s sekanjem lesa in odstranitvijo raznih premičnin sporazumno oškodovala njune upnike. Žalostno sliko je nudila obravnava, ker je obtoženčev oče s sorodniki vred odločno pričeval proti njemu. Porotnikom so se stavila 4 glavna vprašanja. Nekaka svečana tišina je nastala v sodni dvorani, ko je predsednik porotnikov gospod župan Hauc naznanil, da so porotniki 1. in 2. vprašanje z 8 proti štirim glasom zanikali, in 3. ter 4. vprašanje z 9 proti 3 glasom potrdili. Sodni dvor, kateremu je predsedoval višjesodni svetnik dr. Voušek, je obsodil Simona Mali v šesttedensko, Ano Mali pa v tritedensko ječo, poostreno vsak teden s postom. Obtoženca je zelo spretno zagovarjal odvetnik dr. Leskovar. Državno pravdnništvo je zastopal dr. Verderber.

Št. Ilj v Slov. gor. Slovenski dom se pridno dogotavlja, ter upamo, da se bo otvoritev še meseca avgusta lahko izvršila. Natančno določen dan otvoritve se bo v kratkem naznanil. Že sedaj opozarjamo vsa slovenska društva po Slovenskem, da se pripravijo za udeležbo pri otvoritveni slavnosti, ki naj bo nekak skupen praznik ne samo obmejnih Slovencev, ampak cele Slovenije. — V petek dne 17. junija je strela udarila v gospodarsko poslopje posestnice Jožefe Scharman v šentiljski občini. Zgorelo je gospodarsko poslopje z hlevom vred in vsi gospodarski orodji. Zavarovana je bila za manjšo svoto.

Iz Zadretja. V celjskem smrdetu štev. 23. dne 9. jun. zopet pregreva licemerski dopisnik izmišljote o neki čudoviti poti, ki je trpela baje 1½ ure, katero bi pa tudi šepavi dopisnik lahko v ¼ ure premeril, vsaj je dovolj spočit. Ker mu je slab namen v smrdetu štev. 19 spodletel, podal se je zopet na polzko pot ovađništva. Ta človek zelo žali narečje naše lepe zadrečke doline. Ni ga pristnega Savinčana, ki bi zamogel v njemu prirojenim narečju toliko hudebo lepi, vezani obliki z namišljenimi pogreški napisati, ker ta bi bil hujši kot poturica. Dopisnik je pač kakak brezimna oseba, ker drugače bi se ne sramoval svojega podpisa, in dobi 1000 vinarjev za vsak najmanjši dokaz, katere lahko sedaj ravno za volilno agitacijo za Kaca porabi. Prozoren je namen, namreč škodovati z smešenjem in frivolnim natolcevanjem tako nedolžnega dogodka, ako bi bil sploh resničen. Nedolžna kri mu ne bo šla v nastavljen zanjko z opravičevanjem in časniškimi popravki. Natolcevanje ne doseže poštenosti. Celjskemu smrdetu je samo čestitati, da gre takim ljudem na roke, najbrž zato, da si napolni prazne predale s takšnimi otrobi. Ubogi bralci! — Narodnjaki.

Iz Rečiških planjav. 'Na' naslov liberalnega kandidata in z njim združenih opred, avtomatov celjskih jezičnih dohtarjev, povodom ponesrečenih urnih pohodov na volilnih shodih po gorjesavinski dolini v nedeljo dne 12. junija. Kakor vlažna megla brez ve-tra, kakor požrešnih kobilic tropa vozarili ste se ob bregovih bistre Savinje. Komaj in komaj zaslišali smo glas o vašem obisku, doletel nas je samo odmev. Še hujše razočaranje nas je zadelo, kakor pri Hallejevi zvezdi repatici, ki nas je vendar dalj časa za nos vodila. Zakaj pa Rečice niste obiskali? Ali nimate tu nič pristašev? Mogoče se bi vendar eden ali dva kašina na limance vjela. Ali pa vam je bilo morda grozdeči prekišlo? Kakor se sliši, znajo pa ti toristi postreči volilcem s plačanimi jedili in pijačo, in zakaj ne bi tudi na Rečici nekaj ne pustili? No, veste, tako žaljenje in zapostavljanje čistih src vrlih, jeklenih Rečičanov in največje občine Rečica zasluži prezirljivo zaničevanje, in se mora dne 4. julija kruto maščevati s tem, da bodo krepke kmečke roke zapisale na glasovnicah ime našega kmečkega kandidata gospoda profesorja dr. Verstovška, kateri tudi iz kmečkih je izšel rodov. — Volilcev mož krdelo.

Koroško.

Celovec. Proti celovškemu županu vitezu Metnitzu se je pojavila med nemškimi nacionalci samimi močna struja, zlasti med občinskimi svetovalci celovškega mesta. Največ jeze je povzročila Stauderjeva hiša na trgu sv. Duha, last občine, ki so jo podrli baje brez sklepa občinskega sveta. Obrtnikom, ki so bili prej nastanjeni v tej hiši, so postavili na drugi strani na trgu sv. Duha leseno kolibo, baje tudi brez dovoljenja občinskega sveta. Metnitz, ki je nameraval začeti graditi električni tramvaj s 1. aprilom, hoče izročiti vodstvo pri grajenju električnega tramvaja inženirju Polzu (ki Metnitzu baje veliko dolguje), s čimur pa občinski svetovalci niso prav nič zadovoljni. Sploh so pa Celovčani že strašno nevoljni, ker se občinski očetje celovski že pol večnosti posvetujejo in prepirajo, kje da naj se zgradi električni tramvaj. Nihče pa še ne ve prav, kedaj in kje ga bodo vendar začeli graditi. Pravo poljevo delo!

Celovec. Na celovškem kolodvoru. Piše se nam: Danes dne 16. junija sem v Celovcu zahteval vozni listek za Sinčoves-Velikovec, seveda v slovenskem jeziku. 'Uradnica' me je osorno zavrnila: „Ich weiss nicht, was hängt eigentlich darauf.“ Pojasnil sem ji, da je vendar moja pravica / zahtevati vozni listek v slovenskem jeziku, na kar me je uradnica nahrulila: „Wenn Sie sich so benehmen, bekommen Sie die Karte jetzt nicht!“ (Odstranil sem se brez listka, uradnica pa se je za menoj porogljivo smejala. Ni čuda, saj se poklicani faktorji premalo resno zavzemajo za to stvar. Ko sem portirja prosil pojasnila, kje dobim postajenačelnika, me je zavrnil: „Ich versteh' Sie nicht!“ Neka kmetica je hotela oddati prtljago za Vrbo, in je govorila svoj materni jezik. A naletela je slabo. „Was glauben Sie, ich werde für die paar Stationen windisch lernen!“ jo je nahrulil uslužbenec. Poleg sovraštva do Slovencev igra tudi nevednost pri železnici veliko vlogo. Ti ljudje še češčine ne razložijo od slovenščine. Tako sem dobil za progu Jesenice-Beljak dopolnilni listek v — češkem jeziku. Tu je gotovo bila dobra volja, ustreči slovenskemu občinstvu, a tistemu, ki je dal listke tiskati, so pač razmere neznane.

„Koroščanci“ z nemškutarijo! Zadnji „Korošec“ se veseli, da so pri zadnjih občinskih volitvah v Selah nemškutarji zelo napredovali. Najljubše bi mu menda bilo, da bi bila občina sploh prešla v nemškutarske roke, da bi potem / po svoji krasni logiki lahko upil: „Klerikaleci“ so s svojo politiko spravili občino v nemčurske roke. Sicer je pa narodni „Korošec“ v svoji neumnosti v dopisu iz Sel izdal, kdo da je kriv nazadovanja v Selah, s temi-le besedami: „Tu zdaj pogledajte, kaj vam je koristilo ruvanje proti „Korošcu“ v Selah.“ To je popolno priznanje, da so pristaši „Korošca“ v Selah volili — z nemškutarijo, kakor dela to vedno Ciril-Metodov Pristov v Prevaljah. To je narodnost liberalcev! Ko bi le en sam naš pristaš kedaj kaj takega storil, celo leto bi o tem trobili liberalni listi od „Naroda“ do „Korošca.“ Seveda je sploh nemogoče, da bi naša narodna stranka kedaj volila z nemškutarsko sodrgo, kakor pristaši „Korošca.“

Kranjsko.

Iz justične službe. Deželnosodnemu svetniku in predstojniku okrajne sodnije v Krškem, Pavlu Juvančiču, se je podelil naslov in značaj višjega deželnosodnega svetnika.

Profesor Mijo Vamberger, naš štajerski rojak in urednik „Hrvatskega Stenografa“, pridržen v službovanje zemaljski vladi v Zagrebu, biva / nekaj dni sem v Ljubljani na dopustu.

Ljubljanski protestanti protestirajo / zoper papežovo encikliko. V ljubljanski kazini so imeli protestanti shod, na katerem so protestirali zoper znano boromejsko encikliko. Glavni govornik je bil pastor Hegemann. Sprejeli so tozadevno resolucijo. Kako so smešni.

Listnica uredništva.

Dramlje: Tokrat se nam zdi vendar nekoliko preveč lokalno. Sv. Jurij ob juž. žel. Ker smo že o shodu poročali, izročili Vaš dopis Našemu Domu. Čitateljem! Piškov govor, ki smo ga obljubili, prinese prihajajo Slov. Gospodar.

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,

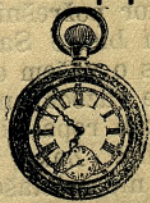
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Štampilje

iz kavčuka se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Delavnica za popravila!

Točna postrežba!

Dobro! Po ceni!

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni.

Tudi na obroke! Ilustr. cenik zastoji! Gramofone od 20 do 200 K.

Niklasta remont-ura	K 3:50
Pristna srebrna ura	7—
Original omega ura	18—
Kuhinjska ura	4—
Budiljka, niklasta	3—
Poročni prstani	2—
Srebrne verižice	2—

— Večletna jamstva. —
Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
Maribor, Gosposka ulica 26.
Kupujem zlatino in srebro.

Restavracija Narodni dom v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča! 37

Lojzika Leon.

Razglas.

Krajni šolski svet Sv. Jurij ob juž. žel. proda potom javne ustmene dražbe staro dekliško šolo z velikim vrtom (zelo pripravna za trgovce pa tudi za privatna stanovanja) in hišo št. 20, obe v trgu Sv. Jurij ob juž. žel.

Sklicna cena znaša za šolo: 7000 K, za hišo št. 20: 8500 K in se pod to ceno ne bode prodalo.

Dražba se vrši dne 29. junija točno ob devetih v sobi krajnega šolskega sveta (nova šola) Sv. Jurij ob juž. žel.

Vsak dražbenik mora pred začetkom dražbe položiti varščine v gotovini ali v nevinikuliranih hranilnih knjižicah in sicer za šolo znesek po 2500 K, za hišo št. 20 znesek po 3000 K, ostanek se plača v teku osmih dnij pri pismeni kupni pogodbi.

Druge podrobnosti se bodo naznanile pred začetkom dražbe.

Za krajni šolski svet Sv. Jurij ob juž. žel.

77

Dr. Jos. Povalej, t. č. načelnik.

Edina narodna trgovina čevljev

Štefan Strašek, Celje

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih čevljev za gospode, dame in otroke; posebno čevlje za ples, bele in lakaste po najnižji ceni!

Edina prodaja ameriških čevljev.

Olje

od motorja oddaje 100 kg. po 25 K.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

na debelo in na drobno

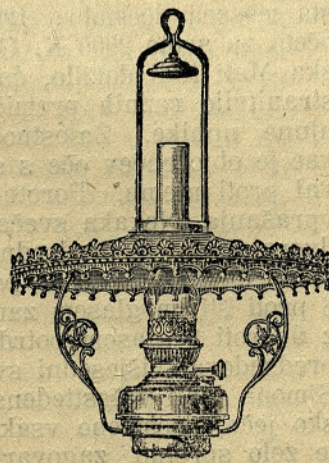
Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklaških del pri cerkvah in priv. stavbah.

..... Najsolidnejša in točna postrežba.

Uradne = = zavitke

z natisom in brez natisa, vsake velikosti in kakovosti

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za cepljenje trt

dobite edino dobre gumijevе trake pri trdki:

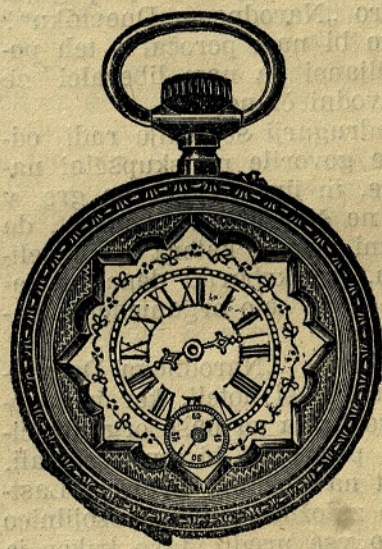
Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

perč kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. 10 Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Brzjavi: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“. **Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba** Brzjavi: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška :: obrt s strojnim obratom. ::

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnice, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa. ::

Specialna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajalnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd. ::

Brušenje, puliranje in struganje kamena s stroji. ::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakey). ::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom. ::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. :: Popravljanje spomenikov, udela- vanje napisov v iste. ::